

[Lykketoft]

med SF – at lave omlægningen af fradragsretten for ejendomsskatter, så ejerboliger ikke længere har fradragsret for ejendomsskatter. Da den beslutning blev truffet i 1981, sagde vi, at vi mente, vi skyldte husejerne, specielt i København og Albertslund, en form for compensation for den meget høje grundskyldpromille, fordi de fik en uforholdsmæssigt meget kraftigere stigning i deres boligudgifter end husejerne i nogen anden del af landet på grund af afskaffelsen af fradragsretten. Jeg mener altså, at vi der har afgivet et løfte, som vi skal have indfriet ved at få lagt et loft over promillen. Derfor er den del med, selv om den selvfølgelig kun berører et par kommuner, og selv om der er den hage ved det, at Københavns kommunes økonomi kunne lide derved.

Jeg tror, at det måske i endnu højere grad, end vi har turdet skønne i bemærkningerne til lovforslag nr. L 250, vil være sådan, at den 18. alm. vurdering vil bidrage til at løse det problem derved, at vi får ikke alene nogle ret kraftige grundværdistigninger i Københavnsområdet, men især nogle ulige stigningstakter, forholdsvis begrænsede stigninger på de parcelhuse, der har haft den store merudgift ved ejendomsskattefradragets afskaffelse, forholdsvis store stigninger – endda i nogle tilfælde meget store stigninger – på nogle erhvervsjendomme i city, sådan at man med en væsentlig lavere samlet grundskyldpromille dels kan tilgodeset det hensyn, vi mener vi skylder at få tilgodeset for husejerne tilbage fra 1981-beslutningerne, dels kan sikre, at Københavns kommunes økonomi ikke berøres negativt. Jeg tror, det er vigtigt, at omstændighederne kan komme os til hjælp her, og jeg ser netop i disse omstændigheder den bedste mulighed for at forene de synspunkter, som et flertal i folketinget har givet udtryk for her i dag, nemlig for det første at det kan være udmærket med en 10 promilles amtskommunal grundskyld, at der kan være meget fornuft i at fjerne 10 promille-reglen for primærkommunerne, at det er ønskeligt med en bund på mindst 6 promille, og at der kan være både fordele og ulemper ved et loft, men at det i hvert fald ikke skal være lavere end de 24 promille.

Man kunne godt opholde sig længe – det gjorde vi jo også lidt i nogle korte bemærkninger – ved de indlæg, der var fra venstre og de konservative her i dag, men jeg tror

såmænd ikke, jeg kan sige mere til hr. Collet, for den bevægelse, jeg følte, dengang indlægget kom, er gået over undervejs.

Men til hr. Svend Heiselberg vil jeg sige, at det dér med pensionisterne ikke er rigtigt, for der er ikke nogen social pensionist her i landet, der behøver at betale ejendomsskatter af sit eget hus, de kan blive indefrosset. Der til kommer, at der også er noget, der hedder boligydelse, også til husejere, som er pensionister. Hvis man har et stort absolut beløb i udgift til sit eget hus, kan man oven i købet få tilskud. Hvis man er lejer og på den måde berøres af ejendomsskatterne, kan man få en boligydelse, der i de fleste tilfælde – og specielt efter de forbedringer, der nu er aftalt mellem regeringen, socialdemokratiet og de radikale af boligsikringen – sikrer, at pensionister, der bor til leje, ikke typisk kan komme til at betale mere end 15 pct. af deres indkomst i samlet husleje, uanset hvor meget ejendomsskatten så isoleret påvirker huslejen.

Men i øvrigt er der jo typisk tale om, at grundværdierne de steder i landet, hvor grundskylden vil gå op, hvis lovforslag nr. L 250 vedtages, er meget beskedne, og dermed om, at de beløb, vi taler om for en almindelig ejerbolig ved, at den går op, er uhyre beskedne, og der er tale om de absolut laveste boligudgiftsniveauer i landet, typisk i de dele af nationen, som kan blive berørt. Derfor er det under alle omstændigheder skinproblemer.

Jeg ved godt, at venstre i alle diskussioner om grundskylden i de senere år har prøvet at bære disse påstande om pensionisterne, der bliver ramt, foran som skjold for det, der er det reelle, nemlig at man i de venstrestyrede kommuner har besluttet sig for at omflytte skattetryk væk fra landmænd over til lønmodtagere ved helt at afskaffe grundskyldpromillen til kommunen eller ved at have en meget lav grundskyldpromille, for det er jo det, det først og fremmest handler om. Det handler om fordelingen af den kommunale skatteudskrivning mellem landmænd og lønmodtagere, og det er her, hr. Svend Heiselberg forsvare landmændenes interesser. Det gør venstre jo i alle detaljer, og det forstår man godt, men hvad jeg ikke forstår, er den fornærmethed, der udvises, når landmænd skal betale selv meget beskedne ekstrabidrag til fællesskabet, for der er, som jeg også gjorde opmærksom på i en kort bemærkning,